

ת"פ 18289/04 - מדינת ישראל נגד יוסף חיורי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17-04-18289 מדינת ישראל נ' חיורי(עוצר)
בפני כבוד הסגן נשאה אליו ביתן

בעניין:
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: יוסף חיורי (עוצר)

הכרעת דין

א. כללי

1. בתאריך 27.3.17 בסמוך לשעה 00:13, אישה כבת 75 (להלן: "הקשה") הלכה לה לתומה ברחוב התמרים באילת. מישחו הלך אחריה, משך ממנה בכח את תיקה, היא הותחה ארצתה ונחבלה והוא לקח את התקיק וברוח מהמקום. הקשישה פונתה לבית חולים, שם הסתבר כי נגרמו לה שבר בעצם הזרוע, פריקת כתף ופגיעה באזור עצם הבריח, והוא מקרה לנתח ולאשפוץ של מספר ימים.
2. הנסיבות טעונה כי הנאשם הוא האיש שדד את הקשישה ומיחסת לו עבירות שוד בנסיבות מחמיות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977.
3. הנאשם כפר במיחסתו וטען, כי אכן בזמן האירוע הוא היה ברחוב התמרים באילת, בקרבת מקום לאירוע, אולם הוא לא הלך אחרי הקשישה ולא שدد אותה.

ב. ראיות הנסיבות

ראיית הנסיבות הינה שלושה סרטונים שצולמו בצילומות אבטחה המכוסות קטעים מסוימים מרוחוב התמרים, בהם ניתן לראות את הקשישה הולכת ברחוב עובר לשידתה, ואת מעשה השוד עצמו ובירחת השוד עם תיקה. בנוסף להם, הנסיבות הגיעו דוח המתמלל את הדברים העיקריים הנראים הסרטונים השונים; העידה שוטרים שעצרו את הנאשם לאחר השוד וצילמו תМОנות מסוימות בעת מעצרו; העידה את השוטרת שחקראה את הנאשם; הגישה את אמרות הנאשם במשפטה; הגישה מפה של איזור האירוע; הגיעו אמרת הקשישה ומסמכים רפואיים הנוגעים לפגיעה שנגרמו לה ולטיפולים רפואיים שהתקבלו; הגישה אמרות של שני עדדים שהגנה ויתרה על חקירתם; העידה מומחה ממעבדת סימנים וחומראים של משטרת ישראל וקצין מהמעבדה לראייה דיגיטלית; והציגה את הבגדים והנעלאים שהנאשם לבש ונעל בעת מעצרו ואת שקטת "קופת

חולמים מאוחדת" שנטפסה ברשותו בעת מעצרו.

ג. דין והכרעה

ג.1

סרטוני מצלמות האבטחה והמצאים שניתן לקבוע על פיהם

1. הסרטון הראשון - ת/18 - מתעד קטע רחוב מול משרד "צרפתי טורס" (להלן: הסרטון הראשון). הסרטון השני - ת/15- מתעד קטע קצר של רחוב התמירים מכיוון הסמטה הדרומית של בית מס' 239 (להלן: "סרטון השני"). והסרטון השלישי-גם הוא נמצא בדיסק ת/15- מתעד קטע דומה, מכיוון הסמטה הצפונית של בית מס' 239, ואת השוד שairע שם (להלן: "סרטון השלישי" או "סרטון השוד"). דיסק ת/32א' כולל את שלושת הסרטונים ויש בו כתוב מסוים המתיחס למקומות המצלומים ולמה שנראה בקטע הסרטון.
2. הסרטון הראשון רואים בבירור - כשהשעון המצלמה מורה 11:48:33- את הנאשם עובר על המדרסה שבקדמת בית העסק שבמוקם, כשראוו ופנוי חשופים, והולך על רחוב התמירים לכיוון צפון - לבוש ז'קט עם קפוצון, בצעע כהה, מכנס כהה ונעליים בהירות, ומחזיק בשקית שכד אחד שלא ישנו שטח בולט בצעע כחול ובצד השני שטח בצעע כתום. מעבור כדקה ורביע - כשהשעון המצלמה מורה 11:49:48- רואים את הנאשם חוזר, על רחוב התמירים, מכיוון צפון לדרום. וכעבור כעשור דקות - משעון מצלמה 11:59:33 ועד 11:59:17 שוב רואים אותו צועד מול בית העסק אל מעלה רחוב התמירים, לכיוון צפון.
3. הנאשם אישר, בחקירהו במשטרת ובעדותו בבית המשפט, כי הוא האיש המצלם בהזדמנויות המתוירות מול משרד "צרפתי טורס". (ת/25 שורות 106, 113, 114-116; פרוטוקול הדיון, עמוד 38 שורות 3-1; עמ' 38 שורות 8-9; עמ' 42 שורות 27-28; עמ' 43 שורות 4-6)
4. הקשישה נצפית הסרטון הראשון הולכת מול משרד "צרפתי טורס", מעלה רחוב התמירים לכיוון צפון, בשעת המצלמה 11:58:35. הסרטון השני היא נראית מגיעה לחלק הדромני של בית מס' 239, בשעת המצלמה 12:00:43. הסרטון זה רואים שאחריה עוברים במקומות שני אנשים, שהשני דומה לדמות הנאשם כפי שתועדה במלצת "צרפתי טורס". הסרטון השלישי רואים שהקשישה מגיעה בשעת המצלמה 12:01:30, לחלק הצפוני של בית מס' 239, מיד אחר כך אדם הדומה לנiento הנائم מצלמת "צרפתי טורס" צועד אחריה, מושך מעלה תיק וגורם להטחתה אריצה וגרירתה, ובו רוח מהמקום עם התקין.
5. השוד התרחש בתאריך 27.3.17 בסמוך לשעה 00:13. שעוני המצלמות של משרד "צרפתי טורס" ושל בניין 239 מדרום ומצפון, הראו שעה אחת פחות מהשעה בפועל - ראה תעוזות עובד ציבור ת/4-17. כך מוסבר הפער בין השעה שבין זמן המצלמות לבין בפועל.
6. השאלה היא איפוא, האם הדמות הנראית הסרטון שודדת את הקשישה, היא הנאשם.

7. צפיתי בכל הסרטונים, פעמים רבות. ראיתי כל אחד מהם ברצף וגם צפיתי בכל סרטון במקטעים קצרים של חלקו שנייה. את כל הפרטים שאזכיר להלן בקשר לסרטונים ולדמיון בין הדמויות המופיעות הנראות בהם, ראיתי במו עיני.

8. בסופה של דבר, מכלול הראיות הביאני למסקנה כי הדמות בשלושת הסרטונים, שהتبיעה טוענת כי עמוד 2

היא הנאשם - הכוונה לדמות הלבושה ז'קט עם קפוצן ומכנסיים ארוכים, כהים, הנראית בכל אחד משלשות הרטונים - היא אכן דמותו של הנאשם, ושהנאשם הוא שudad את הקשישה.

9. בסרטון מצלמת "צרפתי טורס", הנאשם נראה בבירור, מלא קומתו ומלא פניו ודמותו, כולל צורת ראשו, צבע שיערו, גבולהו וצורת תשפורתו. ניתן להזיהותו בבטחון ולא קושי. אני עצמי מזהה אותו. גם הוא מודה כי הוא האדם הנראית הסרטון.

בשלוש ההזדמנויות שראויים את הנאשם הסרטון זה - הולך על רחוב התמירים מדרום לצפון, אחר כך חוזר מצפון לדרום, ולבסוף שב והולך מדרום לצפון - רואים שהוא לבוש ז'קט בעל קפוצן, בצבע כהה, שהחלק הפנימי שלו בהיר; בחלק התיכון של הז'קט יש מעין רצועה בצבע בהיר יותר מצבע הז'קט; שרולי הז'קט משוכים למללה, באופן המותיר את שתי ידיו חשופות עד איזור המרפקים; לבוש מכנסיים ארוכים בצבע כהה; בשולי מכנסיו קיימים מעין קיפולים או עודפי בד, באיזור שמעל הנעלים; נועל נעליים בהירות, בעלות פס לבן בחלק הקרוב לסוליה. עוד רואים, שהוא מחזיק בידו השמאלית שקית לבנה, שבעד אחד שלה שטח בולט בצבע כחול ובצד השני שלה שטח בצבע כתום, ובעליה הדפסים במיקומים מסוימים.

הדמות הנראית הסרטון השני, בחלק הדרומי של בגין 239 הנמצא צפונית למשרדי "צרפתי טורס", דומה במבנה הגוף ובגובה לדמות הנראית בצילומי "צרפתי טורס"; הדמות לבושה בז'קט כהה עם קפוצן. הקפוצן משורע על ראשה. בחלק התיכון של הז'קט יש פס בהיר; מכנסיים ארוכים כהים. בשולי המכנסיים נראה כאילו הם מקופלים או שקיים עודף בד; נעליים בהירות, שהחלק התיכון מעין פס בהיר; יד ימין - זווית הצלום חשופת רק את היד اليمنית של הדמות - חשופה עד גובה המרפק; יד שמאל מחזיקה שקית, שעליה שטח בצבע כחול וצורות גרפיות מסוימות.

סרטון השלישי, המתעד את החלק הצפוני של בגין 239 כולל את מעשה השוד עצמו, רואים בתחילת רק את פלג הגוף הימני של הדמות הוהולת אחרי הקשישה, מאחור הכתף ומטה. רואים נעליים בהירות. מכנסיים ארוכים כהים. בשולייהם מעין קיפול או עודף בד. בהמשך, רואים את כל הדמות, כשהיא מושכת את התיק מהקשישה ובורחת בmorph מדרגות הסמטה. הדמות דומה במבנה הכללי שלה לדמויות המתוארות בשני הרטונים הקודמים. היא לבושה בז'קט כהה, שהחלק הפנימי שלו בהיר. הידיים חשופות עד איזור המרפק. המכנסיים ארוכים, כהים. והנעליים בהירות. בשלב מסויים הראש - שהיא מכוסה בקפוצן - נחשף ורואים את דמות הפנים ואת שיער הראש וקווי גבולותיו הקדמיים. הדמות אוחזת בידה השמאלית שקית שטח מסויים בה הוא בצבע כחול.

10. על רקע טענת הגנה בסיכון, בנוגע להסתאמות התיאור המילולי של מה שנראית הסרטונים, כמוポート בת/19, אני רואה לנכון לציין כי התיאור בת/19 משקף היטב את מה שנראית בכל אחד משלשות הסרטונים.

11. הנאשם נעצר בשעה 15:29, כשעתים וחצי לאחר השוד, באילת, במבנה נטוש בו הוא נהג לשחות. השוטר דבר בן שושן העיד בבית-המשפט כי הוא ראה באחת מצלמות האבטחה את דמות החשוד בשוד וזיהה כי המדווח בנאשם - אותו הוא מכיר כಹומלס באילת. השוטר ידע אכן הנאשם מתגורר, ניגש למקום ומצא שם את הנאשם כשהוא "לבוש באותו בגדים של האיש שראיתי הסרט" (עמ' 12 מש' 21). השוטרים צילמו את הנאשם בעת מעצרו - ת/6. ניתן לראות בתמונה שהנאשם לבוש בז'קט כחול-אפור, שהבטנה שלו בהירה. שרולי הז'קט משוכים מעלה עד איזור המרפקים בשתי הידיים. והוא נועל נעליים בהירות עם שרוכים כהים. השוטרים תפסו במקום שבו היה הנאשם שקית של קופת חולים

"מאוחדת", שהרקע שלה לבן, אשר בצד אחד שלה השטח המרכזית בצבע כחול ובצד השני שולטים צבעי כתום - צהוב. בהמשך, במהלך חקירותיו, הנאשם מסר כי בזמן הרלוונטיים הוא החזיק בשקית זו, אותה קיבל באותו יום בביברו מרופאת קופת החולים שלו.

12. תМОנות פרטיה הלבוש והשקייה, מופיעים بصورة מפורטת ומרוכזת בנספח א' של חוות דעת המומחה 7/34. ניתן לראות בהן את הז'קט בעל הקפוץון. את צבעו הכהה. את בטנתו הבהיר. את הפס הביר בהיקף התיכון של הז'קט. את המכנסיים הארוכים, הכהים. את הנעליים הבהירות, בעלי הפס הלבן באיזור הסוליה. ואת השקית של קופת החולים "מאוחדת".

מציגים אלה הוצגו בבית המשפט ותוארו בעמ' 35 לפוטו-קובל.

.13 חוות דעת המומחה -

רפ"ק אלן ציוקובסקי ממעבדת סימנים וחומראים של משטרת ישראל, העיד מטעם התביעה. הוא השווה בין תМОנות פרטיה הלבוש, הנעליים והשקייה, המופיעות בסרטונים, לבין פרטיה הלבוש, הנעליים והשקייה השיעים לנאים, שנתפסו בעת מעצרו. (ת/34)

הוא בדק את הסוטשרט, המכנסיים, הנעליים, החולצה והשקייה. ביחס לסוטשרט הוא מצא, כי זה שבתמונה דומה, מבחינת הצורה - כולל ברדס ופס תיכון - ומבחינת הגוון הפנימי והחיצוני, לסוטשרט של הנאשם. ביחס למכנסיים הוא מצא, כי גוון המכנסיים בתמונות דומה לגוון מכנסי הנאשם. ביחס לנעליים, הוא מצא, כי הנעליים בתמונות דומות בצורה ובגונו הבהיר, השרווכים, לנעליים של הנאשם. ביחס לחולצה הוא מצא, כי הגוון שלה בתמונות דומה לגוון של חולצת הנאשם. וביחס לשקיית הוא מצא, כי צורת השקייה וצורות וגוני האירוס משני צדיה, דומים לאלה של השקייה של הנאשם.

סיכום חוות דעתו היה, כי התאמת הפריטים בתמונות לפרטיה הנאשם היא בסבירות גבוהה.

بعدותו בבית-המשפט הסביר המומחה, כי דמיון של צירוף אקראי של שלושה פריטים בלבד תלויים, הביא אותו למסקנה כי הסבירות שהפריטים שבתמונה הם הפריטים שנתפסו ברשות הנאשם מתקרבת למאה אחוז.

בכל הבוד עד המומחה, עדתו לא הוסיפה תובנות מיוחדות. האמרה כי ככל שישנם יותר פריטים אקרים דומים, המיחסים לשתי דמיות, כך עולה הסבירות שמדובר באירועה דמות, אמנם מכלילה, אולם באופן כללי הגיונה פשוט בצדה. מר ציוקובסקי אישר כי מדובר בסוג של סטטיסטיקה", ושאין צורך במומחות מיוחדת כדי לבצע את ההשוואה בין הפריטים. והוא לא הציג נתונים משכנעים לביסוס מסקנותו, במיוחד בנוגע לכימות רמת סבירות ההזאות הנטענת.

באופן כללי, אני משוכנע שניין לקבוע זוהות ברמת הסבירות הנטענת, על יסוד הדמיון בין הפריטים כשלעצמם, במנוגן מנתוני רקע רפואיים אחרים. בסיכומו של דבר, ההצעעה על נקודות הדמיון בין הפריטים - שאות רボן ככל ראייתי בלבד, לפני שעינתי בחווית הדעת - מוצגת בחווית הדעת בצורה בהירה, אולם אני סבור שמעבר לכך יש בחווית הדעת כדי לתרום תרומה משמעותית להכרעת השאלה שבמחלקה.

14. בנסיבות העניין, הדמיון במבנה הגוף ובגובה; בצבע השיער ובקווי מתארו; בסוגי פרטיה הלבוש והנעליים; באופןן צבעי פרטיה הלבוש והנעליים; במאפיינים שונים בפרטיה הלבוש והנעלה, המופיעים בכל שלושת הסרטים; הידיים החשופות עד לגובה המ袖ים; והחזקת השקייה שעלייה סימנים בולטים, באותה היד,

בשלושת הסרטונים; מבסיסים כראוי את המסקנה שהנאשם - הנראה בסרטון הראשון - הוא השודד - הנראה בסרטון השלישי.

15. היזהו איננו מבוסס אך על הדמיון בין פריטי הלבוש של השודד לפריטי הלבוש של הנאשם. אין מדובר במקרה בו הראיות היחידות המוצגות בבית המשפט הן תМОנות פריטי לבשו של השודד בעת השוד, תפיסת אותם פריטי לבוש השיכים לנאים, ומיצאת מאפיינים דומים ביניהם, שעל יסוד דמיון זה התביעה מבקשת להסיק את נוכחות הנאשם בזירה ואת ביצוע העבירה על ידו. כאן, אין חולק שהנאשם היה ברחוב בו בוצע השוד, בקרבת מקום השוד, בקרבה מיידית לזמן השוד, כshedmot, מבנה גופו, גוון שיערו וצורתו, דומים מאוד לאלה של השודד; הוא לבוש בגדיים שהדמיון שלהם, בפרטם מגוונים, לבגדי השודד, מרשים; הוא מחדיק בפרט אكريיא מסויים שפריט דומה לו נראה בידו של השודד - השקית; שרולי מעילו נמצאים במנח מסוים מאוד, זהה של שרולי מעיל השודד; וכך גם שלו מכנסי. כך שההשוואה היא בין מכלול גדול הרבה יותר של פרטיים, שחלקם מתיחס קונקרטיות לנאים מסוימים, והוא נעשית על רקע זמן ומרחב רלוונטיים לאלה של ביצוע העבירה, המציגים ממש במגע המצוומצם של הזירה ושל מעשה העבירה.

16. פריטי לבוש, להבדיל מדים גופנית, הם פרטיים חיצוניים, משתנים. יכול להיות שימצאו פרטי לבוש אצל פלוני, הדומים מאוד לפריטי הלבוש של מבצע העבירה הנראים בסרטון מצלמת אבטחה, אולם בעוד שבסרטון רואים שמבצע העבירה הוא בהיר וקרח, פלוני הוא כהה ובעל רעמת שיער. האם בנסיבות אלה עדין ניתן להתייחס לדמיון בין הפריטים כשלעצמם? וכך גם בהקשרים של מרחב וזמן. יש הבדל בין מצב בו פלוני נראה במקומות מסוימים עם פרטי לבוש מסוימים וכעבורו שתי דקוט רואים בקרבת מקום אדם בעל פרטי לבוש דומים, שאז, בהכללה, הסיכוי שמדובר באותו אדם גבוה, למצב בו רואים את פלוני במקומות מסוימים לבוש מסוימים, וכעבורו מספר שעות או ימים רואים בקצת אחר של העיר, או בעיר אחרת, אדם הלבוש בפרטיו לבוש דומים. כמובן שגם בעניינו וגם בדוגמה שבאמת, הדבר בנסיבות שפרטיו הלבושים הם אكريיאים ואינם צירוף מסוימים של פרטי לבוש שהוא נפוץ בכלל או בסביבה הרלוונטית - כמו מדים, לבוש חרדי אופיני וכיוב', שאות משקל הדמיון הסוגי נמוך.

17. עוד יש לציין, כי בהשוואה הדמיות הרלוונטיות בשלושת הסרטונים, לא נמצא פרט כלשהו באחת הדמיות שהוא נעדן באחרות, או בלתי מתאים במובנה לאחת מהן.

18. אך יש להוסיף את הנתונים הבאים, התומכים במסקנת אשמת הנאשם. הנאשם יצא מתוך כסוי מצלמת "צרפתי טורס" בשעה 11:59:33, כשהוא צועד על רחוב התמירים לכיוון צפון. השוד בוצע במעלה רחוב התמירים, צפונית למשרד "צרפתי טורס", שתי דקוט בלבד לאחר מכן.

פרק הזמן של שתי דקוט, מתאים לזמן שלוקח לעبور את המרחק האמור בהילכה רגילה. לשם השוואה יצוין, כי הזמן שלוקח לקשישה לעبور את המרחק זהה, הוא פחות משתי דקוט וחצי. והזמן שלוקח לחוקרת שאזה לעبور את המרחק הזה בעת השחזר - בהילכה מעט נמרצת יותר מזו שהוחאים את הנאשם הולך - הוא דקה ו-46 שניות (ראה ת/23 ו-ת/24).

במפת האיזור - ת/1, ניתן לראות שבין משרד "צרפתי טורס" למקום השוד ישן בסך הכל חמישה בלוקים. אם נבצע הליכה לאחרו של המערבים - כפי שעושים בתהילך בחינת תאונות דרכים, ונחזר את השודד שתי דקוט לאחר מכן, בהילכה רגלית לכיוון דרום, הוא ימצא באיזור משרד "צרפתי טורס", כפי שאכן רואים את הנאשם

בזמן זהה, במקום זהה, בסרטון הראשון. אם נחזר את הקשישה באותו אופן שתי דקות לאחר, היא תימצא בפרק הליכה של חצי דקה צפונה מאיור משרד "צרפתי טורס". וכן, הסרטון הראשון רואים שהקשישה מקדימה את הנאשם ביציאה מצלמת "צרפתי טורס" לכיוון צפון בכ-26 שניות.

האפשרות שבאותו מקום ובאותו זמן, בטור כשתי דקות, צץ אדם אחר בין דמותו של הנאשם ממש - אותו מבנה גוף, אותו צבע וצורת שיער, אותו פרטיו לבוש, אותו מיקום השרוולים, נעליהם דומים, ומחזק בשקית דומה באותו יד - והוא אשר ביצע את השוד, רוחקה מאוד מהמציאות.

19. מכלול הנתונים מוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם הוא זה שudad את הקשישה.

זיהוי הנאשם עצמוסרטוני מצלמות האבטחה

ג.2

1. עד כה, בחינת הראיות הייתה על יסוד זיהוי הנאשם באיזור של משרד "צרפתי טורס".

ואולם, הנאשם זיהה את עצמו במהלך חקירות המשטרה, גם סרטונים השני והשלישי, דהיינו גם הסרטון שצולם מהסמטה הדרומית של בניין 239 - הקרובה יותר למקום השוד - וגם הסרטון המתעד את השוד עצמו.

2.指出, כי אמרות הנאשם במשטרה והדיסקים המתעדים אותו התקבלו בהסכם - ראה עמ' 16 לפירוטוקול.

3. החוקרת יפעת שאזו העידה בבית-המשפט כי "ה הנאשם זיהה את עצמו הסרטון של אירע השוד. הנאשם זיהה את עצמו הסרטון שלא רואים בו את פניו של האדם שביצע את העבירה. הוא רק טוען שהוא לא חטף לה את התקיק". (עמ' 18 שורות 29-26). וכן העידה כי "בהתודעה מה-27.3.17 הנאשם מזהה את עצמו בשתי נקודות. במצולמות של צרפתי טורס ובמצולמה הראשונה של 240" (עמ' 19 שורות 9 ואילך).

4. הסגנור טען בסיכוןיו - סעיף 64 - כי "צפיה בתיעוד החזותי של חקירות הנאשם במשטרה שוללת את טענת המאשימה בסיכוןיה לפיה הנאשם זיהה את עצמו הסרטונים השני או השלישי ואין לראות את המל הבלתי מדויק באמרות הכתובות במנוטק מהתיעוד החזותי. בנוסף, מצפיה בתיעוד החזותי של חקירות הנאשם ניתן ללמידה על בלבול רב ששרר בין מה שנשאל הנאשם לבין הסרטונים שלכארה הוצגו לו...".

5. גם שמטבע הדברים המל באמרות הנאשם במשטרה אינו תמליל של דבריו הנשמעים בתיעוד החזותי, הרי שהדברים הכתובים באמרות הנאשם משקפים היטב את עיקרי התכנים. ובכל זאת, הראיה העיקרית והשלמה הינה התיעוד החזותי.

צפיתי בכל הסרטים המתעדים את חקירות הנאשם במשטרה - ת/26 ות/31. טענת הסגנור שהתיעוד החזותי שולל את הטענה שה הנאשם זיהה את עצמו הסרטים השני והשלישי פשוט אינה נכונה. כך גם אין בסיס לטענת הסגנור כי שרר בלבול רב בין מה שהintendent נשאל לבין הסרטים שהוצגו לו.

בסרט ת/26, המתעד את חקירת הנאשם מיום השוד (ת/25), רואים שהחוקרת מציגה בפני הנאשם את הסרטון מצלמת "צרפתי טורס" והוא מאשר שהוא זה שנראה הסרט ואף מזהה את השקית שהחזק בידו (הדבר מתוקצר בשורה 106 להודעת הנאשם). אחר כך, החוקרת מראה לנายน את הסרטון השני (צולם מהסמטה

הדרומית) והנואם מאשר שהוא הנראה בסרט, ומוסיף "از מה אם אני עבר דרך". "הולך קודם אחד סודי ואני אחריו". צוין, כי הדמות שהנאום מתיחס אליה כאל "סודי", נראית רק בסרטונים השני והשלישי.

בסרט ת/31, המתעד את חקירת הנאשם מיום 5.4.17 (ת/30), רואים שהחקירת מראה לנואם את שלושת הסרטונים, מתוך הקובץ הערוך עם הכתוביות (ת/32א') ומבקשת לקבל את תגובתו - ש' 49 ואילך. לאחר שהנאום רואה את סרטון השוד, הוא שותק ארוכות, למראות שהחקירת דוחקת בו להגיב, ולאחר כך מתנהל ביןיהם השיח הבא -

הנאום- "למה לא מצולם"

חקירת - "מה לא מצולם?"

הנאום- "זה לא מצולם ששדדי איתה"

חקירת- "להראות לך עוד פעם"

הנאום - "מה שראיתי מספיק"

ובהמשך,

ש. "יש תמונה שעשו במעבדה, תראה, מי זה (מראה לו את הדוח של מעבדה

דיגיטלית)"

ת. "זה אני, אני לא מכחיש שהזו לא אני"

ש. "אז מה אתה מכחיש?"

ת. "עשיתי את השוד"

ש. "אבל רואים שאתה חוטף לה את התיק והתיק שלה בידי שלך"

ת. "אייה התיק בידי שלי, תראו לי"

ש. "אז מה עשית אליה? נתקעת בה"

ת. "לא עשית לה כלום"

החקירה שבה ומציגה בפני הנאשם את סרטון השוד, בו רואים את מעשה השוד ואת בריחת השודד, וטוענת בפניו שרואים את התיק, והוא אומר - בת/31:34:00 את הדברים הבאים -

"זה השקית התרופות שלי,இதை திக்".

"זה השקית התרופות שלי, இதை திக். அனி லா ராஹ திக்".

"זה יש בידי שלי את השקית התרופות". "அனி, அப்படியும் திக்" (ש' 68)

קטע הסרט אליו מתיחס הנאשם מתעד את השלב בו השודד יורד ביריצה במورد המדרגות לעבר הסמטה לאחר השוד. הנאשם מאשר למעשה כי הוא זה הנראה הסרטון. טענתו מתמקדת בכך שהוא מחזק בידו את השקית התרופות שלו ולא את תיקה של הקשישה. הדברים פשוטים וברורים ומדוברים בעד עצמן.

ב/30 ש' 59, החקירה מציגה בפני הנאשם תמונות, שלפי רישומי החקירה הן מדווח המعبدת הדיגיטלית, והוא אומר ביחס אליה "זה אני. אני לא מכחיש זהה לא אני". הסגנור טען, כי אין לדעת אלו תמונות בדיק הצינה החקירה בפני הנאשם ושיתכן שהיא הצינה בפניו תמונות מ/34 (שבו מופיעים גם תמונות הפריטים שנתפסו וגם תמונות הדמיות מהסרטיים השונים, כולל תמונה אחת ממשרדי "צՐפתי טורס") ולא דוקא מ/33 (שהתמונה בו הוא רק מתוך הסרטון השלישי). אני מקבל את הטענה. אמנם החקירה רשמה בזמן אמרת "מראה לו את הדוח של מעבדה דיגיטלית", ודוח המعبدת הדיגיטלית הוא ת/33 בלבד, אולם, בתיעוד החזותי - ת/31 - לא ניתן לראותו אלו תמונות הוצגו בפני הנאשם בשלב המדבר, ושובעים שהחקירה אומרת לנאים בתמונות "ז'קט, תיק, חולצה". פריטים אלה מצויים גם בת/33 וגם בת/34. لكن, מפאת הזהירות, לא ATI'ח את אמרה זו של הנאשם כי היו נספ' שלו את עצמו בתמונות הסרטון השוד.

בעודתו בבית-המשפט, הנאשם נשאל על ידי סגנורו, על הדברים שאמר בת/25 ש' 136 "אני, אבל איפה זה?", המתיחסים לסרטון השני, והשיב, "התכוונתי שאני הולך בכביש, אבל איפה רואים את השוד שאתם טוענים שאני עשית". הנה, לא רק שה הנאשם איננו מכחיש שבחקירתו הוא זיהה את עצמו הסרטון השני, אלא שהוא שב ומאשר את הזיהוי הזה בבית-המשפט.

כאן המקום להזכיר כי המרחק בין המקום המצולם הסרטון השני למקום השוד הוא של כ- 20-15 מטר בלבד. הקשישה החלפה אותו במשך 45 שניות. וה הנאשם עבר אותו בתרן חצי דקה.

בחקירתו הנגדית (עמ' 43 ש' 17) הנאשם שינה את טumo, וכאשר הוא נשאל על כך שבדקה 02:28:02 הסרטון ת/26 ובהודעתו ת/25 שורה 135, הוא אישר שהוא נראה בתמונה, הוא אמר - "כנראה שהוא ראתה לי את הסרטון הראשון ולא את הסרטון השני".

תירוץו של הנאשם חסר יסוד. הסרטון שהציג לו וסבירים אליו הוא אמר את מה שאמր, הוא הסרטון השני ולא הראשון. רואים זאת בבירור בת/26 - התיעוד הויזואלי של חקירת הנאשם מיום 27.3.17.

באשר לזיהוי הנאשם את עצמו הסרטון השלישי, בamarתו ת/30 שורה 64, הтирוץ שהוא בפי הנאשם הוא "כשאמרתי זהה אני, התכוונתי להגיד זהה לא אני...". (עמ' 45 מש' 3)

כאן המקום לשוב ולציין כי הסרטון השלישי, בעט שהשוד בורה עם התקיק בידו במורד המדרגות, הקפוץן יורד מעל ראשו, ורואים את מלאו דמותו של השוד - מבנה גוף, לבשו, צבע שערו, צורת מפרציו השעיר, וכן את השקית שהחזיק בידו השמאלית ואת ידיו החשופות עד המרפקים - באופן שה甯aint בודאי יכול לזהות את עצמו הסרטון ובתמונות ממנו. (ראה ת/15 ו- ת/33)

עדות הנאשם בבית-המשפט הייתה רצופה תשובות סטמיות, שאין מסיבות את הדריש הסבר ואין מתישבות עם אמרותיו המפליליות בחקירותיו במשטרת. גם כאשר סגנורו השמע לו פעם ועוד פעם דברים שהוא אמר בקהל בחקירהו ובקיש את הסבריו לכך, הנאשם נותר בשלו והשיב תשובות מתחמקות ובלתי מספקות. נראה שעל רקע התמונות הנראות הסרטוניים ודבריו הברורים של הנאשם בחקירהו במשטרת, לא נותרו לנאים דרכים אינטלקטואליות להסתמיך בהכחשתו. עדותו בבית-המשפט היא תוצאה המצביע.

ג.3 סיכום ביניהם

צירוף נתוני הדמיון של הדמויות הנבחנות ביחס לדמותו של הנאשם, ריבוי הפרטיהם הדומים והזהים במרכזים האקראיים בכל אחת מהדמויות, היזהו הוודאי של הנאשם בנסיבות הזמן והמקום הראשונה - משרד "צרפת טורס", כיוון הליכת הנאשם, המתאים לכיוון הליכת הקשייה ולמקום השוד, פרקי הזמן בהם הדמות הנבענת הייתה דמותו של הנאשם נראהה בסמטה הדרומית ואחר כך במקום השוד, והפרטיהם המרוביים הנוגעים לשודד, הנראים בסרטון השלישי, המתאיםים לדמותו הנאשם שבסרטון הראשון, מוכיחים מעבר לספק כי הנאשם הוא השודד.

ג.4 טענות נוספות של ההגנה

נותר ספק שמא אדם אחר ביצע את השוד

1. ההגנה טוענת כי נותר ספק שמא השודד הוא "אריתראי" או "סודני", ומכל מקום אדם אחר שאינו הנאשם, וזאת על רקע נתונים שונים שהתקבלו מיד לאחר השוד, הנוגעים לפרטי הלבוש של "השודד" ולמוצאו, שבאו לידי ביטוי בגל הקשר המשטרתי ובأمرתו של מר בארכן באורס - נ/4.

אינני מקבל את הטענה. מطبع הדברים בנסיבות כבניןינו, מיד לאחר האירוע, המשטרת מפיצה לשוטרים ולニידות שבשתח כל בدل מידע המתקבל אצלם, הנוגע לתיאורו של מבצע העבירה, על מנת לנסות לאתר את מבצע העבירה. בשלבים אלה, האינפורמציה רוחקה מליהו וمبוססת ורק עם התקדמות הבירור והעמקתו, התמונה הולכת ומתבהרת. כך נראה שהיא גם כן.

2. עניינו מתייחד בכך שהעבירה עצמה תועדה וניתן לראות את עיקרי הפרטיהם הנוגעים לעניין. הסרטון המתעד את האירוע מלמד כי "האריתראי", שבשלב מסוים הולך אחרי הקשייה ולפני הנאשם - אשר הנאשם העלה את האפשרות שהוא אשר שודד את הקשייה - עקף את הקשייה לפני השוד, ומיד אחרי השוד הוא חזר אחורה וניגש לסייע לה, ומלמד, כי התיאורים הראשונים שהגיעו למשטרת בנוגע לדמות השודד, רוחקים מהמציאות.

מכל מקום אין בנסיבות מידע אלה, שהתקבלו בשלב מוקדם יותר, כדי להשפיע על תמונה הראית שהתגבשה במהלך החקירה ועל הראות שהוצעו בבית-המשפט.

3. כך הדבר גם בנוגע לעדותו של מר בארכן. עד זה לא ראה את רגע השוד ולא את חטיפת תיקה של הקשייה. לדבריו, הוא ראה "בן 30, לבש כובע לבן, חולצה לבנה בלי הדפס, מכנס אלגנט לבן, מתנדנד כמו שיכור" וסביר כי הוא זה שודד את הקשייה, משום שהוא ראה אותו הולך אחריה ואחר כך שמע את צעקותיה. צפיה הסרטון המתעד את השוד מלבדת כי התיאור שמסר העד איננו מתאים לדמות השודד או לדמות אחרת שהיא במקום.

מחדי חקירה

1. ההגנה טענה למחדלי חקירה שהtabطاו בכך שעדים שהיה על המשטרת לאתר לא אותרו ושהמשטרת לא ניסתה להשווות "מבחן מדעית" בין דמותו הנאשם הסרטון הראשון לדמות הנראית הסרטון השלישי.

2. הטענה הנוגעת לעדים שלא נטעה באופן סתום ומבליל לציין מה לדעת ההגנה ראו העדים, האם ההגנה עצמה ניסתה לאתרם, ובאיזה אופן אי איתור העדים על ידי המשטרת פגע בהגנת הנאשם. בכלל, אין די בהזכרת הביטוי "מחדלי חקירה", מבליל לנמק וללבס את הטענה כראוי, כדי לחיבב התייחסות עמוקה של בית-המשפט לטעינה. לגופו של עניין, אני סבור שאי איתור עד, כשלעצמו, הוא

בhcרכה מחדל. חקירה היא תהילך דין-מי אשר נעשה תחת אילוצים שונים ומצוין קביעת סדרי עדיפויות ובחרה אלו פעולות לבצע וכמה משאים להשיקע בכל עניין, בהתאם לטיבו ולגינעתו לענן. כאן, כאמור, מעשה העבירה תעוד בشرط והדבר משפיע על מהלכי החקירה הנדרשים.

.3. באשר להשוואת הדמויות בסרטונים, כנטען, יזכיר, שבשלב החקירה הנשם זיהה את עצמו בכל שלושת הסרטונים, רק בבית-המשפט הוא ניסה להתנער מכך. לשם אם כן היה דרשו לבצע בשלב החקירה גם פעולה השווה "מדעית" בין הדמויות, ומה מנע מההגנה לבצע השווה צו מטעם, כדי להראות אי-זיהות בין הדמויות.

.4. סיכומו של דבר, איןני סבור שהדברים עליהם הצבע הסגור הם בבחינת "מחדי חקירה", ובכל מקרה, לא היה בהם - כל אחד לעצמו וכולם יחד - כדי לפגוע ביכולת הנשם להתגונן; והראיות המבוססות את אשמת הנשם, כפי שתואר והסביר, חזקות ומלאות. [ראה, ע"פ 1706/10 דוד טגאפו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.01.11) ו- ע"פ 2099/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.05.2016)]

ג.5 העבירה שביצע הנשם

.1. הסגור טען בסיכון, כי הסרטון השלישי לא נראה שהשודד לקח תיק כלשהו מהקшиיה ועל כן לא הוכח יסוד הגנבה שבבעירת השוד.

.2. איןני מקבל את הטענה. ראשית, הקשייה מסרה באמرتה - ת/7 - שהוגשה בהסכם, כי היה לה תיק "חומר עם פסים שחורים" וכי לאחר שהיא הותקפה היא התרכזה בכאבה ולא שמה לב לתיק, "אבל אין פה תיק".

שנית, העד פנהס עדרי, שאמרתו במשטרת הוגשה בהסכם - ת/11 - מסר, כי שמע את צעקות הקשייה, הגיע אליה וראה אותה מוטלת על הארץ "צועקת לקח לי את התיק, לקח לי את התיק".

גם העד רון בכיר, שאמרתו במשטרת הוגשה בהסכם - ת/12 - מסר כי נסע ברכבו, שמע צעקות כאב של הקשייה, ראה במראה שהיא נפלה, רץ אליה לשאול מה קרה, והוא צעקה "כאב לי כאוב לי, מישחו גנב לי את התיק".

שלישית, גם שבכיפה רצופה של הסרטון השלישי, בו רואים את השודד בורח במודר מדרגות הסמטה לאחר תקיפת הקשייה, קשה להבחן בתיק שנגניב, הרי שציפה הסרטון במקטעים קצרים מאפשרת לראות בבירור את התיק ואת רצעתו, הן בזמן לקיחתו מהקשייה והן בזמן בריחת השודד במודר הסמטה. אני עצמי ראיתי את התיק הסרטון בבירור. (ניתן לראות את התיק גם בתמונה השנייה מלמטה שבטור הימני של מקבץ התמונות בת/33, הלכה מתוך הסרטון השלישי).

.3. כפי שניתן לראות הסרטון השלישי, הנשם משך מהקשייה את תיקה בכח וכתוצאה לכך היא הופלה ארצתה. הנשם המשיך בתנועתו כשהוא מחזיק בתיק וכתוצאה לכך הקשייה נגרה על המדרגה עד שהנאשם הצליח לשחרר ממנה את התיק ולגונבו. זרועה של הקשייה נשברה, כתפה נפרקה והיא נאלצה לעבור ניתוח להחלפת הכתף (ראה תעודות רפואיות ת/9, ת/10).

.4. בנסיבות אלה, לא יכול להיות חולק כי במהלך גניבת תיקה של הקשישה הנאשם הפעיל כלפי הקשישה אלימות ופגע אותה, כדי להציג את תיקה. בכך מולאו כל יסודות עבירות השוד שבסעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ג-1977.

ኖוכח כל האמור, אני מרשים את הנאשם בעבירות שוד, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ג-1977.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים